

VÄŠRNOST? NENÄ• TO UÅ½ PÅ~EÅ½ITEK?

NedÄ•le, 28 leden 2024

Pan NovÄ•k si pÅ™ivedl domÅ• milenku, protoÅ¾e manÅ¾elka odjela na Å¡kolenÄ•. Ale co Ä•ert nechtÄ•l, zrovna kdyÅ¾ byli v nejlepÅ¡ím, ozval se zvonek. Ä€ž Koho to sem Ä•erti nesou, Ä€œ zahlaholil pan Novjdu se podÅ•vat. Ä€ž TeÄ• nemÅ•Å¾e Ä•l pÅ™estat, Ä€œ zaÅ°pÄ•la vzruÅ¡enÄ• Å¾ena, Ä€ž mÄ• by pak straÅ¡nÄ• bolela hla a pokraÄ•oval hlava nehlava. DalÄ• Ä•l a dalÄ• Ä•l zvonÄ•nÄ• ho ovÅ•jem tak znervÅ¾nilo, Å¾e byl nucen pÅ™estat. DoÅ•jmÄ•tral dveÅ™ Ä•l, nahlÄ•dl do kukÄ•itka a zdÄ•sil se. BÄ• Å¾el zpÄ•jtky do obÅ½vÅ•ku a vzruÅ¡enÄ• Ä•jeptal: Ä€ž VrÄ•tila se starÄ•j, Ä• spal, ty se rychle oblÄ•kní a vyskoÄ• Ä•l z okna. Ä€œ Ä€ž JÄ• uÅ¾ jsem skoro obleÄ•enÄ•, ale z okna vyskoÄ•it nemÅ•Å¾u. Ä• milÄ• Ä•ku, vÅ¾dyÅ¥ je to tÅ™inÄ•ctÄ• patro, Ä€œ kÅ•ourala milenka.

Ä€ž NebuÄ• povÄ•rÄ•ivÄ• a skÄ•kej! Ä€œ

ManÅ¾el mÄ•j

dlouhodobÄ• podezÅ™enÄ•, Å¾e je mu jeho Å¾ena nevÄ•rnÄ• a tak se rozhodl vrÄ•tit se ze sluÅ¾ebnÄ• cesty dÅ™Ä•-v, aby ji pÅ™istihl inflagranti... Na nÄ•jdraÅ¾Ä• si stopnul taxÄ•ka a jiÅ¾ v prÄ•bÄ•hu cesty domÅ• se domluvil s taxikÄ• Ä™em, aby Ä•jel s nÄ•m do bytu, jako svÄ•dek. PÅ™i pÅ™Ä•chodu do bytu naÄ•jel podvedenÄ½ manÅ¾el svou Å¾enu v loÅ¾nici s milencem. CelÄ½ nepÅ™Ä• Ä•petnÄ½ strhnul peÅ™inu z milence a namÄ• Ä™il na nÄ•j svoji legÄ•lnÄ• drÅ¾enou zbraÅ• s tÄ•m, Å¾e milence zastÅ™elÄ•. VystraÅ¡enÄ• manÅ¾elka na svÄ•ho manÅ¾ela kÄ™iÄ• Ä•l, aby od svÄ•ho rozhodnutÄ• ustoupil a svoji prosbu provÄ•zÄ•:

"MilÄ• Ä•ku prosÄ•m, nezabÄ•jej ho, pamatujeÄ• si ten sponzorský dar ... naÄ•je BMW, tak to je od nÄ•ho, stejnÄ• tak vÄ•jechny dovolenÄ•, novÄ½ byt a placenÄ• lÄ•stky na hokej to vÄ•jechno platil on."

ZmatenÄ½ manÅ¾el se otoÄ•il k taxikÄ• Ä™i, kterÄ½ celou dobu pÅ™ihlÄ•-Å¾el tÄ• dramatickÄ• situaci, a ptÄ•l se jej: "Co mÄ•jm teda dÄ•lat?"

TaxikÄ• Ä™ ani na chvílku nezavÄ•hal a odpovÄ•dÄ•l: "JÄ•j bych ho zase pÅ™ikryl, aÅ¥ se VÄ•jm nenachladÄ•...."

PanÄ•

Bíl•hovÄ•j je dopoledne sama doma. Ozve se zvonek. Mezi dveÅ™mi se objevÄ• muÅ¾e v montÄ•rkÄ•ch a pravÄ•: Ä€ž PanÄ•, mÄ•jte doma manÅ¾ela? Ä€œ

Ä€ž NemÄ•m. Ä€œ

Ä€ž PotÅ™ebuju s vÄ•jma cosi projednatâ€•! Ä€œ

Odvedl ji do loÅ¾nice, kde se s nÄ• miloval. Pak se oblÄ•kl a odeÄ•jel. DruhÄ½ den pÅ™iblíÅ¾nÄ• ve stejnou dobu se ozval zvonek, opÄ•t se stejnÄ½ muÅ¾e v montÄ•rkÄ•ch zeptal panÄ• Bíl•hovÄ•, jestli mÄ•j doma manÅ¾ela, a kdyÅ¾ Ä™ekla, Å¾e ne, opÄ•t ji odvedl do loÅ¾nice. StejnÄ• situace se opakovala dalÄ• Ä•l dny. KdyÅ¾ muÅ¾e v montÄ•rkÄ•ch odeÄ•jel z bytu pÅ¡itÄ½ den, panÄ• Bíl•hovÄ• se hluboce zamyslela a sama pro sebe si Ä™Ä•kala: Ä€ž To je zajÄ•-mavÄ½, co ten chlap mÄ•Å¾e tomu mÄ½mu starÄ½mu poÅ™Ä•jí chtÄ•t? Ä€œ

KrÄ•snÄ• dÄ•jma vkoÄ• Ä• do lÄ•kÄ•rny, jde rovnou k magistrovi a hledÄ•c mu pÅ™Ä•mo do oÄ• Ä•-klidnÄ• Ä™Ä•-kÄ•j: "PotÅ™ebuji kyanid." LÄ•kÄ•rnÄ•-k se ptÄ•l: "Na co, proboha, potÅ™ebujete kyanid?" DÄ•jma odpovÄ•l: "Jdu otrÄ•vit manÅ¾ela." LÄ•kÄ•rnÄ•-k vyvalÄ• oÄ•i a namÄ•tÄ•l: "PaneboÅ¾e! NemÄ•Å¾u VÄ•jm dÄ•j manÅ¾ela." To je protizÄ•konnÄ•! PÅ™ijdu o licenci! Oba pÅ•jdeme do vÄ•zenÄ•! V Å¾dnÄ•m pÅ™Ä•-padÄ• VÄ•jm ten kyanid nedÄ•jm!" DÄ•jma sÄ•hne do kabelky a ukÄ•jÅ¾e fotografii manÅ¾ela v posteli s lÄ•kÄ•rnÄ•-kovou Å¾enou. LÄ•kÄ•rnÄ•-k koukne na obrÄ•zek a povÄ•dÄ•l: "No - to je Å°plnÄ• nÄ•co jinÄ•ho. NeÅ™ekla jste, Å¾e mÄ•jte recept..."

ManÅ¾elka

odjede na mÄ•sÄ•-c do lÄ•znÄ•. Za tÅ™i dny dostane od manÅ¾ela dopis: Ä€ž Kde jsou IÅ¾íÄ•ky, noÅ¾e, vidliÄ•ky? Ä€œ

OdpovÄ•dÄ•l: Ä€ž MÄ•j Ä•l spÄ•jt doma! Ä€œ

Za tříden zase dopis: že Kde jsou lásky, název, vidlišky?

Odpověď: že Měj spásit doma!

Když se po měsíci vrátila domů, muž se zlobil: že Nemohla jsi mi normálně odpovědět?

Ona: že Váždy jsem ti psala, že měj spásit doma!

Jde do ložnice a sundá jí plátek rukávku a tam: lásky, název, vidlišky!

A řek sekretářka: že PÁTEK-ŠESTÝ den bychom mohli zaletět do Paříže.

Sekretářka manželovi: že PÁTEK-ŠESTÝ den musíme slávění do Francie.

Manžel milence: že Manželka je pátek-ŠESTÝ den na slávění.

Milenka soukromému studentovi: že PÁTEK-ŠESTÝ den odpadá hodina angličtiny.

Student dívce kovi: že PÁTEK-ŠESTÝ den mi odpadla angličtina, mohli bychom zajet na ryby.

Dívce sekretářce: že Ta Pařížský pátek-ŠESTÝ nepřejde, slibil jsem vnučovi výlet.

Sekretářka manželovi: že Ta slávění cesta se párty.

Manžel milence: že Tak manželka nakonec nikam nejede.

Milenka soukromému studentovi: že NÁVrat k právě vodnému rozvrhu, hodina bude.

Student dívce kovi: že Tak ta angličtina bude, nikam nemá rázu.

Dívce sekretářce: že VÝLET s vnučkou se ruší, měříme do tří Pařížský pátek-ŠESTÝ.

Sekretářka manželovi:

Manžel si koupili novou skátku a chtěli si ji dát do ložnice. Tak ji pátekidívka lehlí ke zdi. No, jenže za chvíli jela kolem baráku tramvaj a jak projela, tak se uvolnil nájakej Ároub a skátku spadla. Tak ji zase pátekidívka lehlí, zase projela tramvaj a tak furt dokola.

Druhé den odpoledne, když byl manžel v práci, rozhodla se manželka, že ho pátekidívku, když už ta skátku bude držet. A tak si pozvala sousedu na pomoc. Měli následující plán: soused zalezl do skátky-návratu a bude dívkat pozor, kterej Ároub se začne povolovat nejdálek, a že to pak na tom městě pátekidívka lehlí - pevněji. Tak soused zalezl do skátky-návratu a žekal. Manželka zatím Áila do kuchyně a udívala oběma kávu. Jenže v tom se vrátil manžel z práce. Koukně do pátekidívky - cizí boty, cizí párky vochoz. Nakoukně do kuchyně, na stole dvě kávy. Během toho do ložnice, otevřel pátekidívku a z návratu na návratu Áuměl soused. Tak tam chvíli na sebe Áuměl a ten soused pak povídá: -Hele, raději mi hned dvě páteční vraždy, protože když ti Ámeknu, že tady žekám na tramvaj, tak mi asi neuváží pátek-ŠESTÝ. KUDLANKA